

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὅδος Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάρος Δουκῆτος.

Συνδρομή Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομή Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ἜΤΟΣ Γ. ΠΕΡ. Β

ἸΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 20ῃ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1899

ἌΡΙΘ. 33

ΠΩΣ ΘΑ ΕΠΕΛΘΗ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Συνέχεια τῆς προηγούμενου φύλλον)

Δ'.

Ἐάν ἡ γῆ σφαῖρα ἐξεσφενδονίζετο εἰς τὸ κενὸν μετὰ τῆς συνήθους αὐτῆς ταχύτητος τῶν 106 χιλιάδων χιλιομέτρων καθ' ὥραν ἐντελῶς μόνη βεβαίως δὲν θὰ εἶχομεν οὐδὲν σημεῖον νὰ σταθῶμεν πρὸς καταμέτρησιν τῆς κινήσεως ταύτης, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ σφαῖρα αὕτη θὰ ἐφαίνετο ἀκίνητος, ποσῶς ἀπομακρυνομένη, οὔτε πρὸς οὐδὲν πλησιάζουσα. Μεταφυσικοὶ τινες βεβαιοῦσιν ὅτι θὰ ἴστατο ἀπολύτως ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὅτι, ἂν ἀφαιρέση τις τὰ σώματα ἐκ τοῦ κενοῦ, κενὸν δὲν θὰ ὑφίστατο πλέον. Ἡμεῖς δὲν φρονοῦμεν τὸ αὐτὸ, διότι καθ' ἡμᾶς ἡ γῆ πραγματικῶς θὰ ἐκινεῖτο, εἴτε ἀπομακρυνομένη ἡμῶν, εἴτε πλησιάζουσα πρὸς τι, ἀφοῦ ἐν ἑαυτῇ φέρει τὴν ἐνέργειαν τῆς κινήσεως τῆς. Ἡ πραγματικότης τῆς κινήσεως διαμένει καὶ μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τοῦ ὑπολοίπου μέρους τοῦ σύμπαντος μετὰ τῆς πραγματικότητος δὲ ταύτης καὶ τὸ δυνατόν τοῦλάχιστον θεωρητικῆς τινος στάσεως ἢ μεταβολῆς τῆς ἐνεργείας ταύτης εἰς ἑτέραν.

Βεβαίως ἐάν ἡ γῆ αὕτη σφαῖρα οὕτως ἀφιεμένη ἦτο μόνη ἐν τῷ ἀπείρῳ, οὐδεὶς κίνδυνος θὰ ὑπῆρχε νὰ συναντήσῃ ἕτερον κόσμον ἐν τῇ διαβάσει τῆς, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνη, τὸ κενὸν κατοικεῖται ἐξ ἄλλων ἀναλόγων σφαιρῶν διατρεχουσῶν ἀπάσας τὰς διευθύνσεις, περιφερομένων πανταχῶς, καὶ ζωογονουμένων ὑπὸ ποικίλων ταχυτήτων, τινὲς μάλιστα τούτων διατρέχουσι τὴν ἀπείρον ἀβυσσον μετὰ ταχύτητος ἀνωτέρας τῶν 100 χιλιομέτρων κατὰ 1".

Φαντασθῶμεν ὅτι ἐν τῷ διαστήματι ὑπάρχουσι δύο ὡς ἡ γῆ συμπαγεῖς σφαῖραι τῆς αὐτῆς πυκνότητος, ἀλλὰ πολὺ μεγαλειτέρας, ἐκάστης διαμέτρου ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς τοῦ Ἥλιου, ἡρεμούσας καὶ ἀπομακρυ-

σμέντας ἀλλήλων δύο φορές τὴν ἀπόστασιν τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Συνεπεία τῆς ἕλξεως θὰ πέσωσιν κατ' ἀλλήλων κατ' εὐθὺν λόγον καὶ θὰ συναντηθῶσιν ἀκριβῶς μετὰ πορείαν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους. Ἡ συνάντησις θὰ διαρκέσῃ ἡμίσειαν ὥραν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας τὰ δύο ταῦτα σώματα θὰ μετασχηματισθῶσιν εἰς διάπυρον ρευστὴν μάζαν ζωηρῶς ἀνακινουμένην, αὐξουμένην εἰς διαστάσεις πολλὰς ἀνωτέρας πρὸς τὸν ὀλικὸν αὐτῶν ὄγκον καὶ ταλαντευόμενας ἑκατέρωθεν τοῦ σημείου τῆς συγκρούσεως. Μετὰ τινὰ δὲ ἔτη ἡ ρευστὴ αὕτη μάζα ἤθελε λήξῃ εἰς σφαιρικὸν ἥλιον τοῦ αὐτοῦ ὄγκου καὶ τῆς αὐτῆς θερμότητος καὶ λάμψεως τοῦ συγχρόνου ἡμῶν Ἥλιου ἀλλὰ ὡς εἶδομεν, καὶ ὁ θάνατος οὗτος τῆς ἡμετέρας γῆς εἶναι ὀλίγον πιθανός, διότι τὰ σώματα δὲν ἀγούσιν ἀπὸ τῆς ἡρεμότητος πρὸς τὴν ἕλξιν, ἀλλ' ἐκινήθησαν ἐν τῷ διαστήματι δι' ἐμφυσήσεως ἐν αὐτοῖς ἰδίων κινήσεων. Ὅποια δὲ ἐστὶν ἡ ἀρχικὴ κίνησις τοῦ πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ἡρακλέους ἀγοντος ἡλιακοῦ ἡμῶν συστήματος; Καὶ ὁ δεινότερος μαθηματικὸς θ' ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν γνωρίζει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πλείονα ἢ ὅσον βοτανικοῦ, κτηνιάτρου ἢ πολιτικοῦ ἀνδρός. Ἀλλ' αἱ ἀπειλοῦσαι ἡμᾶς αὗται ταχύτητες μᾶς προασπίζουσι ταυτοχρόνως, διότι ἀκριβῶς ἀπομακρύνουσι τὰς συγκρούσεις τὰς ἐκ τῆς ἕλξεως προερχόμενας.

Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Πᾶς ἐρχόμενος ἐν τῷ ἡμετέρῳ συστήματι κομήτης ἀκολουθῶν παραβολικὴν τροχίαν, καὶ πλησιάζων πλανήτην τινὰ, ἐπιβραδύνει ἢ ἐπιταχύνει τὴν πορείαν του. Ἐάν σπεύδῃ, λαμβάνει ὑπερβολικὴν τροχίαν καὶ ἐξακοουθεῖ τὴν πορείαν του, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐπανέλθῃ ἀλλ' ἐπὶ ἑτέρας ὁδοῦ, ὡσεὶ νὰ μὴ εἶχε μετατοπισθῆ ταύτης. Ἐάν τούναντίον ἐπιβραδύνῃ, λαμβάνει τροχίαν ἐλλειπτικὴν καὶ κλίνει πρὸς τὸ σημεῖον τῆς διαταράξεως, ὅπου θὰ ἐπανέλθῃ, ἀφοῦ διανύσῃ μίαν περίεξ τοῦ ἡλίου περιφορὰν, πρὸς τὸ σημεῖον ἐνθα ἡ τροχία του μετετρέπη ἀπὸ παραβολὴν εἰς ἐλλειψιν.

Ἄλλὰ καὶ τοῦτο νὰ συμβῆ δέον ὁ κομήτης νὰ διέλθῃ πολὺ πλῆσιον τοῦ Διὸς καὶ ἡ διατάραξις αὐτῆ ἐστὶ δὲν θὰ ἰδύνατο ποτὲ διὰ μᾶς νὰ μεταβάλλῃ παραβολικὴν τροχίαν εἰς ἔλληψιν. Πρὸς τοῦτο δέον πολλακὰ νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ ἀήλιου του, νὰ ἐπιβραδύνη βαθμῶδόν τὴν ταχύτητά του καὶ τούτωθεν νὰ συγκρύνῃ τὴν τροχίαν του. Σὺν τῷ χρόνῳ αἱ τροχιαὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Διὸς αἰχμαλωτισθέντων περιοδικῶν κομητῶν ἐγένοντο ὡς ἔχουσιν ἔδη.

Κομήτης, ὅστις ἠθελε διέλθῃ πλῆσιον τῆς Γῆς θὰ ἰδύνατο νὰ αἰχμαλωτισθῇ ὑπὸ ταύτης ὡς οἱ ὑπὸ τοῦ Διὸς αἰχμαλωτισθέντες, ἀλλὰ πολὺ δυσκολώτερον, διότι αἱ ἐνὸς μὲν ἡ γῆ δὲν ἔχει τὴν δυνάμιν τοῦτου τοῦ Διὸς, καὶ αἱ ἐτέρου δ' ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς γῆνης τροχιάς ἡ ἡλιακὴ ἔλξις εἶναι 27κις πυκνότερα ἢ ἐν τῇ ἀποστάσει τῆς τροχιάς τοῦ Διὸς. Δέον πρὸς τοῦτο ὁ κομήτης νὰ ἐγγίσῃ σχεδὸν τὴν σφαῖραν μας.

Δέον νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι ὁ Ζεὺς δύναται νὰ ἐπαναφέρει τὸ πρᾶγμα ὡς εἶχε. Ἐάν μετὰ τινος περιφορᾶς ὁ κομήτης διέλθῃ ἐκ νέου πλῆσιον τῆς σφαίρας τῆς ἐνεργείας τοῦ Διὸς μετὰ ταχύτητος μικροτέρας τῆς τοῦ πλανήτου, ἡ ταχύτης αὐτῆ θ' αὐθιθῇ διὰ τῆς ἔλξεως τοῦ Διὸς, καὶ ἡ τροχία θὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πραγματικὸν αὐτῆς σχῆμα, ὅπως συνέβη καὶ ἥδη ἄλλοτε εἰς τὸν κομήτην Lexel τῷ 1779, ὅστις ἐλευθερώθηκε τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Διὸς ἀπέπτη εἰς τὸ ἄπειρον.

Κομήται τινὲς ἔφθασαν πολὺ πλῆσιον τοῦ Ἡλίου χωρὶς νὰ πέσωσιν ἐντὸς αὐτοῦ. Οὕτως ὁ κομήτης τοῦ 1882 ἔφθασε πρὸς τοῦ Ἡλίου τὴν 17 Σεπτεμβρίου μετὰ ταχύτητος 480 χιλιομέτρων κατὰ 1", διήλθε τὰς φλόγας αὐτοῦ εἰς τὴν ὕψην τῆς φλογούσης αὐτοῦ ἀτμοσφαιρας, περιήλθεν αὐτὸν εἰς διάστημα ὠρῶν τιῶν καὶ ἐξῆλθε σὸς καὶ ἀδραστή, ἐξακολουθῶν τὴν ταχείαν πορείαν του. Παρομοίον οὐράνιον φαινόμενον συνέβη τῇ 27 Φεβρουαρίου 1843, τῇ 27 Ἰανουαρίου 1880 καὶ τὴν 11 Ἰανουαρίου 1887· ἡ ἴδια ταχύτης τῶν ἀστέρων ἐμποδίζει αὐτοὺς νὰ πέσωσιν ἐπ' ἀλλήλων.

Ἐάν οὐρανία τις σφαῖρα ἤρχοτο ἀκριβῶς πρὸς ἡμᾶς, δὲν θὰ ἰδύναμεθα νὰ τὴν ἀποφύγωμεν, ἀλλὰ απαιτεῖται τοσοῦτον ἀκριβὴς συνδυασμὸς κινήσεων, ὅπως ἐπέλθῃ τοιαύτη συνάντησις ὥστε ὁ ὑπολογισμὸς τῶν πιθανοτήτων δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ καταγείνωμεν ἐπ' αὐτοῦ. Ἀνθρωπὸς τις διέρχεται διὰ τινος ὁδοῦ καὶ αἰφνιδίως πίπτει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὄλωσ τυχαίως ἀντικείμενον τι ἐξ ὕψους τινὸς οἰκίας καὶ τῷ ἐπιφέρει τὸν θάνατον. Τοιοῦτος ἀπροσδόκητος συνδυασμὸς κινήσεων πρέπει νὰ ἐπέλθῃ διὰ νὰ γίνῃ σύγκρουσις μετὰ τῆς γῆς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον ὅτι, οἱ ἀπειλοῦντες ἡμᾶς ἐξωθεν τυχαῖοι κίνδυνοι ἀλθθῶς δὲν εἶναι ἐπιφοβοί. Κομήται πάσης τάξεως, φύσεως καὶ διευθύσεως, ἕτεροι πλανητικοὶ ἀστέρες ἄγνωστοι, ἥλιοι ἐσβεσμένοι ἢ λαμπροί, νεφελώματα, ἀστρικά ὄματα, κοσμικὰ νέφη, κομητήρια παρελθόντων κόσμων σφαῖραι παντὸς μεγέθους πάντα ταῦτα δὲν ἐμποδίζουσι τὴν γῆν νὰ γινῶσκῃ, ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ γῆ μας, ἡ πλέουσα αὐτῇ ἐν τῷ ἡλιακῷ φωτὶ σφαῖρα μας, ἡ ταλανουμένη ἐν ταῖς ἡλυστάταις τῆς ἔλξεως, ἡ κυματίζουσα τοσοῦτον χαριέντως καὶ ἱπποτικῶς ἐν τῷ ἀπείρῳ αἰθέρι, ἢ τόσοσιν ῥωρᾶ, εὐχαρίας καὶ ἀκραία ἐν τῷ ἐσθρὶ της μετὰ τῶν ὠραίων καὶ εὐωδῶν ἀνθῶν της, τῶν διαυγῶν ὑδάτων της, τῶν κυανοχρόων οὐρανῶν της, τῶν κεχυρασμένων νεφῶν της, τῶν ἀπείρων ἀρμονικῶν συνδυασμῶν της καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς τοσοῦτον ποικτικῶς ἐσπαρμένης ζωῆς τῶν κατοίκων της, ἐν ἣ τοσοῦτον ἀφθόνως βασιλεύει ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ ὠραιότης εἶναι δυνατόν νὰ ἀποθάνῃ τοσοῦτον νέα; Ἀτυχῶς

ἵσως ναι, διότι τὸ πεπρωμένον οὐδαμῶς ἔθετο τὰ ὄρια του. Ἀλλὰ ἀπὸ τί τέλος θ' ἀποθάνῃ, ἀφοῦ αἱ τυχαῖαι συμπτήσεις εἶσι τόσοσιν ἀπροσδόκητοι;

Ἄλλ' ἔχομεν καὶ τὰς νόσους. Ὅποιοι δ' αὐταὶ εἶσι; Μεταβολὴ τις ἐν τῇ χημικῇ συνθέσει τοῦ ἀναπνεομένου ἀέρος θὰ ἰδύνατο ἀναμφιδόλως νὰ ἐπιφέρει τὸν θάνατον τῆς ἀνθρωπότητος παρ' ὅλην τὴν ἐπιδεκτικότητα τῶν ἡμετέρων ὀργάνων, ἢν ἔχουσι καὶ δύνανται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν νὰ συμμορφώσωσι πρὸς τὸ περιβάλλον ταύτας μέσον. Τοῦ ὀξυγόνου ἐλαττωμένου ἐπαισθητῶς ἢ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος ἀξαναουμένου ἀναλόγως, οἱ ἡμέτεροι πνεύμονες θὰ ἔπαυον λειτουργοῦντες κανονικῶς καὶ ἡ ζωὴ θὰ καθίστατο δυσχερὴς, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐξέτάσωμεν τὸν φυσικὸν τοῦτον θάνατον, διότι δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι διὰ τῆς μελέτης τούτων νὰ ὀδονθῶμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου καὶ διότι ἔχομεν πρὸ ἡμῶν τὸν φυσικὸν ὅτιον θάνατον τῆς Γῆς, ὅστις δύναται νὰ ἐπέλθῃ διὰ τοῦ Ἡλίου.

Ὁ Ἡλιος συγκρατεῖ ἐν ὑγρᾷ καταστάσει τὰ ὕδατα καὶ ἐν ἀτμῶδει καταστάσει τὸν ἀέρα, καθόσον ἀνευ αὐτοῦ τὸ ὕδωρ θὰ ἦτο στερεὸν τι ὄρυκτον, ὃ δὲ ἀὴρ ἐν τῷ ἀπολύτῳ ὑπενδνικῷ θὰ ἔστερροπειετὸ ἐδίση.

Ἄνευ τοῦ Ἡλίου δὲν θὰ ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡμετέρου πλανήτου οὔτε φῶς, οὔτε θερμότης, οὔτε πρῶται, οὔτε ἡμέραι, οὔτε νύκτες, οὔτε ἀνοίξεις, οὔτε θέρη, οὔτε φθινόπωρα, ἀλλὰ μόνον νύξ σκοτεινὴ καὶ πένθημος, αἰώνιος χειμῶν, μαῦρος καὶ παγωμένος, ἢ δὲ θερμοκρασία θὰ ἔφθανε εἰς τοὺς 27 βαθμοῦς κατώθεν τοῦ ὑπενδνικοῦ. Φυτεῖα, ζωῆ, δάση, χλόη, ἄνθη, δένδρα, πτηνὰ, ἐντομα καὶ ζῶα τὰ πάντα θὰ ἐξέπνεον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἀὴρ θ' ἀπέθνησκεν, διότι οὐδεμία κίνησις αὐτοῦ θὰ ἐγένετο ἐν τῇ πεπνυγία ἀτμοσφαιρα καὶ ἂν ἐτι ἰδύνατο νὰ διατελῇ ἐν ἀτμῶδει καταστάσει, καθόσον ἡ ἡλιακὴ θερμότης εἶναι ἢ πηγὴ τοῦ ἀνέμου καὶ τῶν νεφῶν, τῶν βροχῶν καὶ τῶν χιόνων. Ὁ Ἡλιος προξενεῖ τὴν αὔραν καὶ τὴν τρικυμίαν, αὐτὸς μορμυρίζει ἐν τῷ θύρακι, αὐτὸς ρέει ἐν τῷ ποταμῷ, αὐτὸς βροχᾶται ἐν τῇ θαλασσοταραχῇ, αὐτὸς ἀδει διὰ τῶν πτηνῶν, αὐτὸς ἀνθεῖ διὰ τῶν ἀνθῶν, αὐτὸς ζῆ διὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ αὐτὸς θανατῶνει τὸ πᾶν, ἐάν θανατῶθῃ.

Ἐξέτάσωμεν ἄρα τὴν ἡλιακὴν ἔστιαν κατὰ πόσον ἐτι αὐτῇ θὰ μᾶς θερμάνῃ καὶ θὰ μᾶς φωτίσῃ; Ὅποια ἔστιν ἡ τοῦ ἡλίου θερμοκρασία, ὅποθεν πηγάζει ἡ θερμότης αὐτῆ καὶ πόσον θὰ διαρκέσῃ.

Αἱ ἀστρονομικαὶ γνώσεις ἄγουσιν ἡμᾶς νὰ σκεφθῶμεν ὅτι ὁ Ἡλιος καὶ τὸ σύστημα αὐτοῦ εἰσι παράγοντες τῆς συμπυκνώσεως ἀπειρομεγέθους νεφελώματος, οἷτινος τὰ ὄρια ὑπερέβαινον τὴν τροχίαν τοῦ τελευταίου πλανήτου τοῦ συστήματος, ἢ δὲ ἀρχὴ αὐτῆ ἐπέξηνγεῖ οὐχὶ μόνον τὴν σύγχρονον γεωμετρικὴν κατάσταση τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος καὶ τὰς ἐκταυτοῦ κινήσεις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου καὶ τῶν πλανητῶν. Οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ Helmholtz καθιέρωσαν ὅτι, ἡ βαθμιαία συμπύκνωσις τῆς μάζης ταύτης παρήγαγε διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς κινήσεως του εἰς θερμότητα θερμοκρασίαν 28 ἑκατομ. βαθμῶν, ἢ δὲ θερμικὴ ἐνέργεια, ἢν ἥδη κέκτυται ὁ ἀστὴρ οὗτος, δὲν εἶναι πλέον σήμερον ἢ ἀσθενὲς ὑπόλοιπον τῆς καταληκτικῆς ποσότητος τῆς θερμότητος. τῆς ἀπορροούσης ἐκ τῆς συνολικῆς (ροπῆς πρὸς τὸ κέντρον).

Ὁ William Thomson παραβάλλει τὴν ἡλιακὴν ταύτην θερμότητα πρὸς 18 ἑκατομμύρια ἐτησίως, ὥστε, ἐάν ὁ ἥλιος ἀκτινοβολῇ ἀνέκαθεν ὡς σήμερον, ἢ ἀκτινοβολοῦν αὐτοῦ θὰ ἤρξαστο πρὸς 18 ἑκατομ. ἐτῶν. Θὰ ἐνέχηρ ὁμοῦς προγενεστέραν διάρκειαν, διότι οὐδὲν ἀποδεικνύει ὅτι, τὸ ἐξ οὗ ὑψίσταται ὁ ἥλιος νεφελώμα δὲν ὑπῆρξε εἰς βαθμὸν τινὰ θερμοκρασίας.

Εἰς τὴν βαθμιαίαν ταύτην συμπύκνωσιν τῆς ἡλιακῆς μάζης, ἢ τις ἐξακολουθεῖ ἐτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, δέον νὰ προσθέσωμεν τὴν ἀναπόφευκτον προσθήκην τῶν κοσμικῶν μετεώρων, βολιδῶν καὶ διαττόντων ἀστέρων, οἷτινες ἐν ἀσυγκρίτῳ μεγαλειτέρῳ ποσοτήτι πίπτουσι ἐπὶ τοῦ ἡλίου ἢ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας μικρᾶς σφαίρας καὶ οἷτινες ἐπιπροσθέτουσιν ἐν αὐτῷ οὐχὶ ἀσήμαντον ποσότητα θερμότητος. Ἐάν δ' ἄπαντες οἱ πλανῆται ἐπιπτον ἐπὶ τοῦ Ἡλίου, ἢ μεταβληθῇ τῆς πτώσεως τῶν εἰς θερμότητα θὰ ἐτροφοδοτεῖ τὴν ἡλιακὴν ἀκτινοβολίαν ἐπὶ 45,589 ἐτη. Ἐν τούτοις αἱ γινόμεναι ἥδη πτώσεις δὲν εἶναι σημαντικαί, διότι ὁ ὄγκος τοῦ Ἡλίου δὲν αὐξάνει ἐπισθητικῶς. Ἐν δ' οὐξάνη, τότε ἡ γῆ θὰ ἐστροφέετ' ἰταχύτερον περίξ αὐτοῦ καὶ τὰ ἐτι θὰ ἐβραχύνοντο.

Ἡ σίγησχος συμπύκνωσις τῆς ἡλιακῆς σφαίρας εἶναι ἀναμφιδόλως ἐτι ἡ κυρία αἰτία τῆς διατηρήσεως τῆς θερμότητος της· ἵνα ἐπαρκέσῃ δὲ εἰς τὰς ἐτησίους ἀπώλειας τῆς ἀκτινοβολίας, θὰ ἤρκει ἵνα ὁ ἀστὴρ οὗτος συμπυκνωθῆι κατὰ 39 μέτρα κατ' ἔτος· οὔτως δ' ὑπολόγιζοντες θὰ ἀπποτύωτὸν 18,000 ἐτη, ἵνα ἡ ἡλιακὴ διάμετρος ἐλαττωθῇ κατὰ 1/3 τῆς αἰ, ἢ δὲ βραδεία αὐτῇ ἐλάττωσις θὰ ἦτο ἀπολύτως ἀνεπαίσθητος εἰς τὰ τηλεσκοπία μας.

Τὸ προκείμενον πρ' ὅλημα εἶναι ἀρκετᾶ ἐπιπλοκον, διὰτι ἀγνοοῦμεν τὴν κατάστασιν τῶν ἀερωδῶν ὕγρων κοινῶδων ἢ συμπηγῶν οὕτων αἷτινες ἀποτελοῦσι τὸν Ἥλιον ὡς καὶ τὴν εἰδικὴν αὐτῶν θερμότητα. Ὅποταν ἡ διάμετρος τοῦ ἀστέρος ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ἡμισυ, ἢ πυκνότης αὐτοῦ ἔσεται 8κις ἰσχυρότερα τῆς συγχρόνου. Πρὸς 10 ἑκατομ. ἐτῶν ἵσως ἡ διάμετρος τοῦ ἡλίου νὰ ἦτ' διπλασία τῆς ἔδης. ἢ δὲ πυκνότης αὐτοῦ ἴση πρὸς τὸ 8 ν μέρος τῆς συγχρόνου πυκνότητος του. Ἐάν ὁ Ἡλιος ἐξακολουθῶν συμπυκνωθῆσιν, ἐξικνεῖτο ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν πυκνότητα τῆς γῆς, ἢ συμπύκνωσις αὐτῆ θὰ παρήγαγε νέαν ποσότητα θερμότητος ἐπαρκῆ, ἵνα διατηρηθῇ ἐτι ἐπὶ 17 ἑκατομμύρια ἐτη τὴν αὐτὴν θερμικὴν ἔντασιν, ἢ τις τανῶν διατηρεῖ τὴν γῆν ἐν ζωῆν. Ὅσον δὲ μακρύτερον ὀπισθοχωροῦμεν τὸ τέρμα μοιραίας τῆς φθίσεως, διότι οἱ σθενωμένοι ἐν ταῖς οὐρανίαις ἡλιοι εἰσι παραδείγματα τῆς ἀναμενόμενης τύχης τοῦ Ἡλίου, ὅστις μᾶς φωτίζει

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Flammarion)

Φρ. Πρίντζης

ΠΕΠΩΚΥΙΑ ΤΙΜΗ

Ἦτο ἐνάτη ἐπιπερὴ ὥρα δτε διηρχόμην ἀπὸ κεντρὸν τινὰ ἐδῶν τῆς πρωτεύουσῃ. ὁ ἥλιος οὐχὶ πρὸ πολλοῦ μᾶς εἶχε στερήσει τῶν θαλαπέδων ἀκτίνων του ἵνα τὴν ἐπιφύρειν ἐπιναλῆξῃ τὸν εὐεργετικὸν χαιρετισμὸν του· φιλίχρον· σινδῶν ἐξηπλοῦτο ἀνὰ τὸν ὄριζοντα· ἢ νῦξ ἦτο ἀσέλιος. — Νῦξ τῶν φασιάτων· νῦξ ἀπὸ καλύπτου πᾶν τὸ ἐν τῷ φωτὶ δειλοῦν· νῦξ ζωογονοῦσα, τὰ κοινωνικὰ ἐξαμβλώματα τὰ ὑπὸ τοῦ ἡθικοῦ νόμου καταδεδικασμένα, τὰ πρὸ τοῦ φωτός συσταλλόμενα καὶ ἐν τῷ σκότει ἐσπελάσθη.

Νέφος στιγματῶν, κατασκευάσμα καὶ τῆς βραχυτάτης ἀνεμάδουσ πνοῆς ἄθουρα ἀφῆρει τῶν ἀστέρων, τῶν ἀναλλοιωτῶν τῆς φύσεως· κτισμάτων, τὸ λαμπρίζον χάρισμα· ὁποία εἰρωνεῖται!

Τὸ στιγματῶν δ', τὸ ἐν πᾶν δευτερολέπτον προτυπίζον ὑπόστασιν καὶ διάλυσιν, τὸ γέννημα ὄψης ἐξατίσεως νὰ ἀμαρῶνη, νὰ ἐκηρδεύῃ τὰ αἰώνια δῶρα τῶν γιγάντων τῆς φύσεως;

Ἐν ᾧ ταῦτα ἐμονολογῶν κατ' ἑμαυτὸν, δειλόσ τις ψιθύρος μόλις εἰ τῶν ἐγκάτω· ψυχῆς ἰσοβίου καταδότης ἐξερχόμενος ἡεούσθη: Ἐλεημόντην κύριε! ἀνακόπτω πρὸς στιγμὴν τοὺς ρεμβηματοῦ μου καὶ με βῆμα σημειωτόν, κλιων πρὸς τὴν

καμπὴν τῆς γωνίας, διεικρῖνω τῆ βοηθειᾶ ἀμυδροτάτου φωτός μεμικρομένου φωνοῦ φαντασμαγορικὸν δ', γυναικεία ἐκείνη περιβεβλημένη, κεκλυμένη ἀπὸ κορυφῆς μέλοι ποδῶν, δειλόν μὴ τολμοῦν ν' ἀποκαλύψῃ τὸ πρόσωπόν του καὶ πρὸ τοῦ κυριαρχοῦτος ἐρέθους, ὡστε συσταλλόμενον πρὸ αὐτοῦ, ὡς γνώστου τῶν ἐν τῷ σκότει πράξεών του: πλησιάζω: δτε παρὰ προσδοκίαν βλέπω τεταμένη τὴν χεῖρα, χεῖρα ἐπαλτιδός.

Ἐπὶ ἀνθρωπίνης περιεργείας ἐλαυνόμενος αἶρω τὸν μακρὸν πέπλον δ', ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐφρε καὶ ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὐρίσκομαι πρὸ κατακλιχκόςσ σαρκίου γνωστῆς ἐταίρου τῶν παρωχημένων γενεῶν, πρὸ ἐνός σαραβλιασμένου ἐρείπιου παρελθόντος μεγαλείου—ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Κύριε— ἐνόμισα κατ' ἄρχος δτε ἠεπίτωμην· δὲν ἐβράδυνα ἵσως νὰ ἐξέλθω τῆς πλάνης· καὶ ν' ἀναγνωρίσω δτε, τὸ πρὸ ἐμοῦ ἐρείπιον ἀνέκον εἰς βετιλίδυ τῶν ἐταίρων, εἰς Κυρίαν καὶ Δεσποιναν μυρῶν καρδιῶν, ὑπὸ τὴν ἀλ' ὠργίδυ τῆς ὀποίας περιστρεφόνο, ὡς εἰς κεντρώφωγα δύναμιν, ἐτμὸς πρῆγτικῶν καὶ ἑκατομμυριότων ἀριστοκρατῶν.

Ὅποια ἡ ἐκπλήξις μου! ὡστε εἰδύτατα ὁμοῦς αἴτη εἰ: τὸ βῆθος τῶν σκέψῶν μου ἔλυσε τὴν σιωπὴν της καὶ διὰ φωνῆς τρεμοῦσης, μόλις ἐξερχόμενης τῶν χειλέων της μοὶ λέγει: τί ἐκπλήττεσθε Κύριε! ἡ φύσις με ἐπρωκεῖ με ἀπαράμιλλον κάλλος με κόμην λαμπράν, τελείαν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ἐτι, εἰργασθῇ ἡ καλλιτέχνις φύσις καὶ ἐπ' αὐταν ἐν ἐμοί, ἢ διασπορᾷ καὶ ὁ πνυδαμάτω χρόνος μοι τὸ κατέστρεφαν. Ἰππῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν πρὸ τῶν ποδῶν μου ἐγονυπόταν βασιλεῖς, πρίγκηπεσ, ὑπουργοί, πρέσβησ καὶ πᾶσα ἡ τάξις ἐκείνη ἡ δειπούτα τὰς τύγασ τοῦ κόσμου· διετέλεσα αὐτοκράτειρα τῶν κνωθάλων αὐτῶν, τῶν ὀποίων τὴν καρδίαν ἐνετρίθον με μὴ ματαία ἤμην κάτοχος ἰσχυροῦ μαγνητῶσ κρατῶν ἀκτινῶσ πρὸ ἐμοῦ τὰς πυξίδας τῶν καρδιῶν· ἤμην ἡλεκτροδυναμική μηχανὴ μεγάλης δυνάμεισ σκορπίζουσα παντοῦ ἀπλετοῦ ἡλεκτρικὸν φῶσ· ἐκυριάρχησα ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτοῦ οὐχὶ διὰ γραπτῶν νόμων, ἀλλὰ δι' τῶν νόμων τῆς φύσεως, τῶν ἀναλλοιωτῶν, τῶν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ τοῦ παντός δωρηθέντων.

— Πῶς εἶπατε; ἀναλλοιωτῶν; ἀλλὰ τί βλέπω; — Μάλιστα, κύριε, ἀναλλοιωτῶν, ὡς ὁ ἀνθρωπος, ὡς πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ κτίσματα εἶναι αἰώνια, διηκεῖ, ἀναλλοιωτά. οὔτω καὶ τὸ κάλλος, ὅπερ πρὸς στιγμὴν διέλαμψεν ἐν τῷ ἐμῷ σαρίφ ἦτο ἀναλλοιωτῶν, αἰώνιον, ἀλλὰ πτερωτόν.

Ἡ σύνταξις μου ἡ Ἀσπασία, ἡ ἔτερα τοῦ μεγαλοῦ Περικλέους, εἰς ἣν ὀφείλεται κυρίως ὁ Παρθενών, ἡ Κλεοπάτρα του Ἀντωνίου, ἡ Ἐλένη του Μενελάου οὐχὶ ὀλίγο ἀπασχολοῦν, λαμπούνουν τὴν παγκόσμιαν ἱστορίαν. Ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου ἐξακολουθεῖ σήμερον μετὰ πόρονον χυλισταριδῶν νὰ ἔχη ἐραστᾶς, οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἦσαν ἐρασταί, θαυμασταὶ καὶ ἀτρεῖς τῶν προτύπων τοῦ καλοῦ καὶ ὠραίου.

Κάτοχος αὐτοῦ εἶχον λάτρας, θιασώτας, ἐραστὰς, ἤμην Βασιλίσσα, στερηθεῖσα δ' αὐτοῦ, ἰδοῦ εἶμαι... ἐπιτίτις.

Ἡ πρώτη ἐπὶ τοῦ προσώπου μου ρητις καὶ ἡ πρόδος τῆς ἡλικίας με ἐστέρησαν τῶν ποικιλιανῶν θαυμαστῶν, φοραθέντων ὁμοῦς ἀμνημόνων ἀνάνδρων.

— Συγγνώμη, κυρία, σὰς διακόπτω καὶ σήμερον θὰ ἐξηκολούθουν οἱ πλατωνικοὶ θαυμασταί σας, ἀν εἴχετε συνουάτει ἐν ᾧ ἐν τὴν Ἀφροδίτην μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς, τὸ καλόν μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ, τὴν ὠραιότητα μετὰ τῆς ἠθικῆς.

Τὸ κάλλος τὸ ἐγρησιμοποιησάτε ὡς ὄπλον κατὰ τῶν ἀγράφων τῆς ἀνθρωπότητος νόμων, ὡς σπᾶθην κατὰ τῶν ἠθῶν, τὰ ὀποῖα ἡ ἀνθρωπότης εἰργάσθη ἀπὸ κτίσεως κόσμου νὰ παγῶσθη ὑπερασπισζόμενη τὴν ἀτέλειαν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ μὴ συνειδότησ τὸν καλὸν ἢ καχόν.

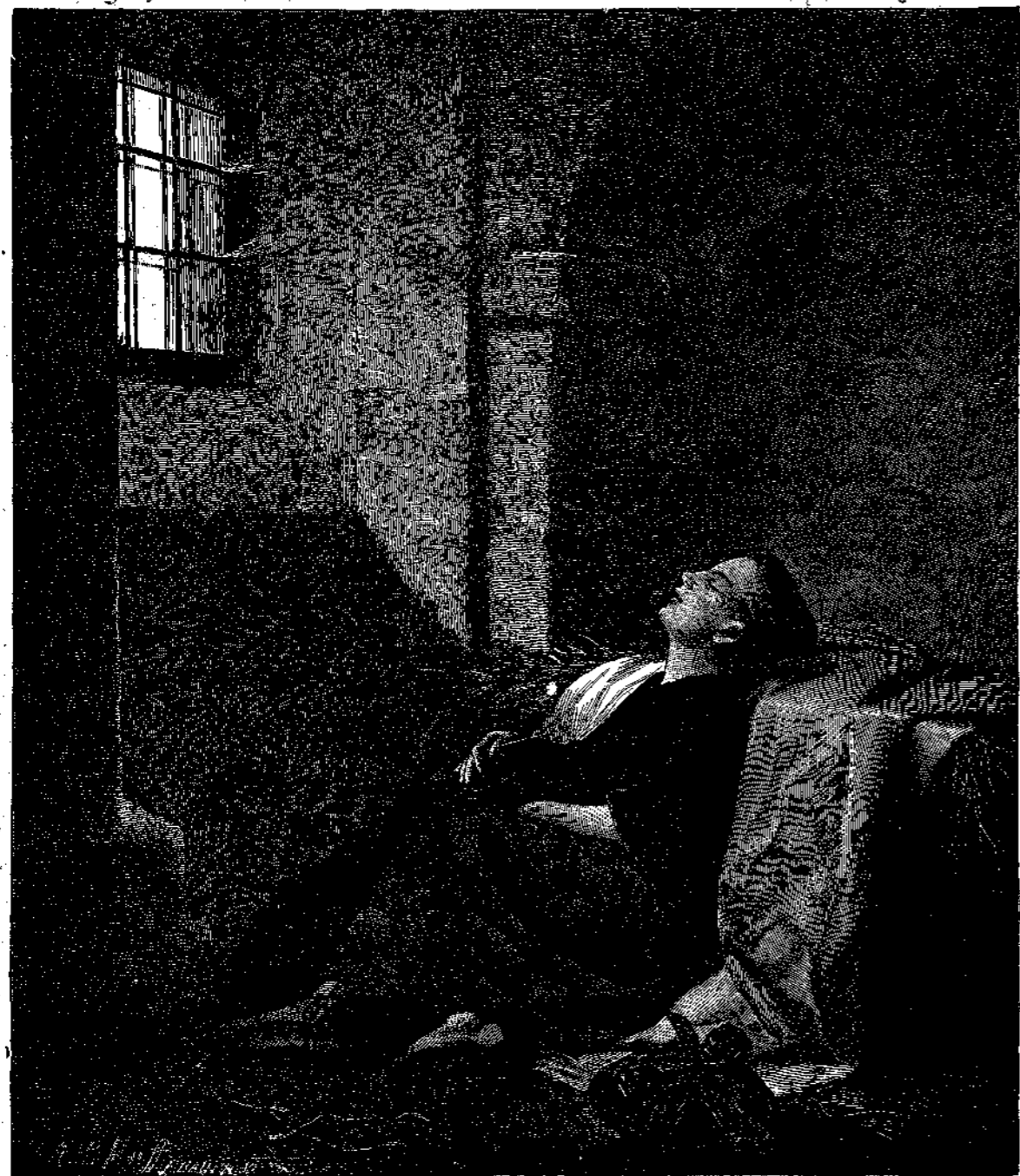
— Μὴ λέγετε, κύριε, ἦθη ἀλλὰ διαφθοράν· ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντός μας πνέει σφοδρότατς τυφῶν διαφθορᾶς· εἶμαι ἴσως τὸ δισεκατομμυριεστὸν θῦμα αὐτῆς.

Δεκατέτς, ὀσφρητῆ γονέων καὶ κηδεμόνων, παρ' οὐδενός ἐτυχον ἐπιμελεμημένης ἀνατροφῆς, εἰσῆλθον παιδείσχη εἰς τὴν ὕπηρεσίαν γνωστότητου ἀριστοκρατικῆς οἴκου τῶν Ἀθηνῶν, τὸν ὀποῖον πάντες φηνοῦμεν διὰ τὴν εὐμαρείαν του, ἀπακος νεάνις χωρῖσθεῖτα τῆς χωρικῆς μου καλύθης· τὸ κάλλος μου τὸ φυσικὸν ἀντι νὰ μοὶ γελήη αἰτία καλοῦ ἔργου αἰτία μακοῦ.

Παναχῶθεν εἶχον πειρασμοῦ, δὲν παρηχρηστο στιγμή, καθ' ἣν νὰ μὴ ἐδεχόμην ἐφόδους κατὰ τῆς τιμῆς μου ἐκ μέ-

ρους όλων αυτών των λεγομένων αριστοκρατών αυθετώ μου πατήρ, υιοί, φίλοι της κυρίας μου, έρχεται των δεσποινίδων κυριών μου, μάγειροι, σεβιτόροι, σταυλίτι, πορτιέριδες λακέδες, έβουλιμίουν επ' εμού· αλλά πλὴν των έσωτερικῶν είχαν και έξωτερι ου; πειρασμού, αξιωματικοί, φιληταί, βουλευσαρόιέροι, μπακάληδες, χασάπηδες, μανάβηδες και πάντες, εὖς ήελον πλησιάσει δι' έργασίαν, με ὦλον εις την διαφθοράν. ἄπαι ή περι' εμε ἀμύσφικια εις κρετις διαφθορας.

νηθίτη υπό μυρίων και δικρκων πιέσεων, ὠτε να καταδικασθῆ εις ισόβιον αἰσχος και να θεωρηται σσηπος της κοινωνίας μέλος; Που είναι το υπέρ των ήθων ενδιαφέρον των κοινωνιῶν; Που ή μέριμνα της πολιτείας; Έν φ αυται είναι οι σφαιεις, οι εργάται της εξοντώσεως του εγώ μου και εδει να περιστανται ω, κατηγορούμενοι εν τῷ δικαστηρίῳ της συνειδήσεως, τῶναντίον αυται μετεβλήθησαν εις κατηγορους εις εισαγγελεῖ, εις διώκτας του θύματος των.
"ήδη ειμαι νεκρά εν τῷ φωτι και ζωτα εν τῷ σκότει,ισο.

Ἄμεριμος ὕπνος πτωχῆς και ὀρφανῆς

Προήχθη εν τῷ τετιμημένῳ εκείνῳ οἴκῳ μέχρι βαθμοῦ ὠστε να θεωρωμαι ή κορωνίς των έταιρων.
Τι αναμένετε από ήθετη παιδίση εν νῷ δείξη μείζονα ἀνοχην πρό των Κροισείων ὑποσχέσεων του υιοῦ του αυθεντου της;
Το ὕδωρ ὑφιστάμενον ὠρισμένην πρῆσιν θερμοκρατίας ἀποποιείται ὁ ἀηρ δι' ὠρισμένης πιέσεως ρευστοποιείται ἀριού λοιπὸν τὰ μεγάλα αυτὰ στοιχεῖα της φύσεως μεταβάλλουν κατὰστασιν, επταισε τοσοῦτον μία τρυφερά παιδίση κλοπλά-

θίω; κατάδικος, μη τολμῶσα ν' ἀνετίσω τον ήλιον.
Και εν φ διὰ τας γυναίκας είναι τόσον αὐστηρά ή έτυμηγορία του κοινωνικου δικαστηρίου, διὰ τού; ἀνδρας είναι ἀθωωτική ή μάλλον ἐκαινετική· διὰ μίαν ἀθλίαν ἀπροστάτευτον παιδίσην, παραβάσαν τὰ καθήκοντά της ἀσυνειδήτως, ή κοινωνία εξέδοτο καταδικαστικήν ισόβιον αἰσχους ἀπόφασιν, τού; ἀνδρας όμως τούς παραβαίνοντας τὰ συζυγικά των καθήκοντα, τού; ὑπέρ της; ἐκλύτσεως των ήθων από συνειδήσεως έργοζομένους, ή κοινωνία ἀρκεῖται να τιμᾷ με πάντα τὰ αξιῶ-

ΕΡΓΟΝ ΗΡΩΙΣΜΟΥ

ματα, ὡς να εδημιουργήθησαν τὰ ήθη έτεροσελης, ὡς ή τιμή να προσδιορίσθη έτεροβαρῆς και τούτο, διότι εις το κοινωνικόν διαστήριον παρκαθήνται ὡς σύνεδροι μόνον ἄνδρες ἀπο κλειστῆσεως της γυναικός. Οὗτοι δὲ μεροληπτοῦ, ὑπέρ του φίλου των, ἀνήμονε, της θείας ρήσεως ἀδ' ἀναμάρτητος τον λιθο· πρώτος βάλ' έτω.

Ο πόλεμος των Ἠνωμένων πολιτειῶν τοῦ 1864, ὅστις διήρκεσε ἐπὶ μακρὸν μεταξὺ τῶν Βορείων Πολιτειῶν και τῶν Νοτίων, και ὃν ἐξήγειραν αἱ Πολιτεῖαι της Β. Ἀμερικῆς

Αἱ μέριμναι του βίου πομφόλυγες καπνοῦ

Ἔα tempora, ὦ mores, εἰπὼν και ρίψας κεράτιον ἐπὶ της τεταμένης χειρός της, ἀπῆλθον σκεπτόμενος καθ' ὅδον πόσαι ἀφελεις ὑπάρχεις ἐξερχόμεναι τετιμημένων οἰκων δὲν προσέρχονται εις οἴκους ἀπωλείας, χωρὶ; παντάπασιν ή πολιτεία να λαμβάνη πρόνοιην διὰ τού; ἀνάκους αυτους ἀμνοῦς, πῆπτοντας ὑπὸ την παγίδα πειναλέων λύκων.
Έν Μελιγαζῆ
Α. Μπρεδύμας

πρό; κατάργησιν της δουλείας, ὑπῆρξε γόνιμος ἀξιοσημειῶτων ήρωισμῶν. Εἰς των ὀραιότερων τοιοῦτων ὑπῆρξεν ὁ κάρωθι ἀναφερόμενος, του ὁποίου ήρωος ήτο ὁ τότε διοικητήν του στόλου Κράβεν· τὸ συμβᾶν ἐγένετο κατὰ την περιφέρημο; νκυμαχίαν της Mobile Bay, την 5ην Αὐγούστου 1864.
Η ναυμαχία ήρξατο με θέμα εξόχως ὀρατον· ὀδίδες διέ-

σχίζον τον αέρα μετ' βλιγγιδούς ταχύτητος, και νέφη καπνού έκάλυπτον πανταχού τον όρίζοντα· μόλις δέ ήρχιζον ταυτα να διαλύωνται, νέαι λάμψεις έφαινοντο και νέα νέφη καπνού διεδέχοντο τα πρώτα. Τορπίλλαι άνεκίνουν τήδε και έπεισε το ύδωρ, δικήν θαλάσσιων όφρων, έπληττον και κατεπόντιζον τα σκάφη, ένφ πλειστοι αξιωματικοί και ναύται έρίπτοντο εις την θάλασσαν, θύματα τής τιμής και του καθήκοντος!!...

Άφνης έν τή μέσφ τής ναυμαχίας πλοίων τι των Ν. Πολιτειών, το Tecumseh, ήρχισε να καταδιώκη το έχθρικών Tennessee. Οι εντόςκόμενοι έν τή πρώτφ πλοίω προητοιμαζον έφοδον κατά το δεύτερο, ότε προσαρούσιν επί τινας τορπίλλαις!... επί των φρερών δηλ. όργάνων εκείνων, τής καταστροφής και α θυρούθως ύπό το ύδωρ πλέοντα και περιέχοντα φρίον έκκρηκτικόν, άντινίσσουν τα θαλάσσια ταυτα φρούρια. Η τορπίλλη συγκρούσθη μετ' ήνοιξε μέγα χάσμα επί των πλευρών του Tecumseh, όπερ ήρχισε να βυθίζηται μετ' ταχύτητες τριμερζι· τόσοσ δέ τριμερζι, όττε έκ των 120 άδρών, των άποτελούντων το άπομειναν πλήρωμα του, 10 μόλις ήδονήθησαν ν' άποφύγωσι τον οικτρόν, άλλ' ένδοξον θύνατον!

Τήν στιγμήν, καθ' ήν έξερράγη ή τορπίλλη, ο διοικητής του σόδλου, όστις έτυχε να εύρίσκειται επί τού πλοίου τούτου, συννητήθη μετ' α του πλοίου εις τι καταφύγιον ασφαλές μόν, άλλα του όπίου ή διάδος ήτον υπερβαλλόντως στενή. Διά ταυτής άφειλον να διέλθωσιν όπως σωθώσιν· άλλα μόνιν ο εις θά ήδύνατο να επιστρέψη εις την πατρίδα του και να την ύπερασπισή πάλιν, ο εις θά ήδύνατο μόνον να επανέλθη εις την οικογένειάν του, και τους συγγενείς του, έν φ' ο έτερος θά κατεποντιζετο άφουκτως όμοι με το πλοϊον.

Αί στιγμαί ήσαν πολύτιμοι· ο διοικητής έκίνησε πρώτος να διέλθη και ένφ κατέβαλε άγώνας προς τουτο, άρνης αιθάναται χείραν επί του όμου του· στρέφει την κεφαλήν και βλέπει τον πλοϊόν χωμόν, ύψούντα τα βλέμματά του παρακλιτικώς προς αυτόν. «Δι' όνομα του Θεού, άναφωδεις, άφες με να περάσω πρώτος· έχω πέντε τέκνα και σύζυγον, και θ' άποθάνουν αν άποθάνω, και έγώ». Οι λόγοι του συνεκίνησαν βεβύτατα τή γενναϊαν καρδίαν του διοικητου, όστις χωρίς ούδδ δευτερόλεπτον να διαστάση, λέγει αυτω δια σταθερό ύφους! «Πέρασε, φίλε μου, έχεις δικαιοσιν».

Έν λεπτόν μετ' ταυτα το πλοϊον έβουθήσθη αυτανδρον και μετ' αυτου ο γενναϊος διοικητής, ως να έπρόκειτο και εις τα βάρη τής θαλάσσης να οδηγήση αυτό. Έν φ' ο πλοηγός μόλις σωθεις, παρέρρει από του καταστρώματος πλοίου τινός το μέρος, ένφ έξηραυίκετο ο σωτήρ του!

(Έκ του Γαλλικού) **Α. Πρίντζης**

ΚΑΣΤΡΙΟΝ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Ο ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ

Έσπρινή άποψεις και το φυσικόν μεγαλεον

Ο νοτιοανατολικός βραχίον του Πάρνωνος άποχωρίζόμενος αυτού ύπό του Γάνου ποταμού αποτελείται εξ έπτ' α λοφίσκων συνοικισμένων κατ' άμφιθεατρικήν θέαν, εκαστος των όποιων φέρει μετ' επιστημονικής, ούτως ειπείν, έπιμελείας καλλιεργημένα κατάφυτα και καταβρύτα κηπάρια, ως βάθρα άναπεπταμένων γιγαντιαίων κλιμάκων. Αί διαχωρίζουσαι τα θελκτικά ταυτα τοπεία χάραξθαι μετ' τα βραγυδουπόυνητα και κελαιρίζοντα ύδατά των άπεικονίζουσι κρυσταλλώδεισ κερκίδας καμμεγίστου θεάτρου και άνυψοσι τήν φαντασίαν εις θίελλαν ποιητικόν εμπνεύσεωσ άνυλλήπτων έν τη πεζή διανοΐα. Ο θεατής έκ τής κορυφής του γρανιτώδους και ως μέλανός όκαινού προβάλλοντος Πάρνωνος, προς του φυσικού μεγαλείου θαμβούται από τας πυρκαϊοειδεις χιονο-

στιβάδας των άπηνθησμένων άπωροφόνων δένδρων, τας περικαλυπτούσας θαυμασιώτερον παντός νοητου μεγαλείου τήν καλλιτεχνικήν λοφισερύν του Καστρίου, ως άδαμντοφόροτος πέπλος Βασιλίδος, πηλολαυπίων από τα πτερυγίσματα των χρυσαλιδών, ως ουρανός διαττόντων άστέρων. Τα έκ τής έλαχίστης πνοής του άέρος καταπίπτοντα πέταλα των άνθων, δικήν νιφάδων χιόνος, τα κελαιδήματα του πτηνοκόμμου, το λάλημα τής Άηδόνας, του Βασιλέως των πτηνών και ο ψίθυρος των κατοκρημιζόμενων ύδάτων συγκροτούσι θαυμάσια φυσικήν συναλτιαν μουσικήσ κατακρηλούσης πύσιν άνθρωπ' ήν ύποκριν έν τοις τοπείοις τούτοις, όπου άληθώς ή άνυπαρξία μιζ' Ραχουζ' προς έξύμνωσιν τής ιδανικής ποιήσεως προβάλλει το πρώτον της φυσικής άρμονίας και μουμντίζεται το ματαιοπονύον πληκρον τής γριφίδος.

(Λαβάνης) **Α. Γ. Μ.**

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΧΑΡΤΟΥ ΣΤΕΓΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ

Το δικ του χαρτου σύστημα τής στεγάζσεως των οικιων εισήχη πρώτον εις την Σουηδίαν και Νορβηγίαν, και από του κεινου τής έρευρέσεως ταυτής, γενομένης πρό 70 περίπου χρόνων, έμμήθησεν ταυτην εις διάφορα τής Εύρώπης μέρη.

Το ούτω καλούμενα έκ χαρτου στεγάτικτα σύγχεινται έκ τινος σειράσ σανιδιών, επί των ότοιων δια κερπίδιον έμπήνυται χάρτης μετ' ρευστήσ πίσσησ ήλειμμένησ. Τοιούτον σκέπαγμα άνθίσταται, ως άπεδείχθη έκ τής πείρας, εις τήν έπιρροήν του άνέμου και τής βροχής, και δύναται να παραβληθή ως προς τήν στερεότητά του μετ' σιδηρου στεγάσματος, φηΐνει μόνον ν' άλειφθή ο χαρτης άρκούντως μετ' πίσσης προτου έγκαρρωθή και άλειφθή έκ νέου το μετ' πίσσης. Το τοιούτο άλειμμα επαναλαμβάνεται κατ' 10 ή το πολύ 15 έτη.

Ός προς τα έξοδα άπεδείχθη, ότι το στεγάσμα των οικιων δια πιστωμένου χαρτου είναι κατ' άπό τρίτα ολιγώτερον από του δικ' κερπίδιον. Προς τούτοις τα έκ χαρτου στεγάσματα είναι τα έλκρότερα και τούτου έννεκ άπαιτουσ μόνον έλαφρώσ έκ ύλου κατασκευασμένισ στεγας. Έάν έκτός τούτου εις τήν ρευστήν πίσσην άνευχρηθή λειοτριβημένη κεραμικ (ζεγγιλλος) και δύναται ν' απομυμηθή, το χρώμα του χαλκού· εάν δ' άνευχρηθή πευκινή αιθέλη ή γραφίτης, το γρώμα των του σιδηρου έλασμάτων. Το άλειμμα του χαρτου μετ' τής ρευστής πίσσης γίνεται συνήθως το καλοκαιριον και εις θερμάς ήμέρας πρ' εις ταίχιον άποξηραντιν του ήλειμμένου χαρτου, ή δέ ρευστή πίσση πρέπει να ήναι λειψυδρος, θερμή μόν, όχι όμως πολύ ζεστή. Ο χαρτης εξαπλούται επί τινος όμαλής τριπέλης και ούτως άλείφεται επανειλημμένως μετ' τής ρευστής και θερμής πίσσης επί των επιφανειών μετ'ρις ου φνήσ' όλοτελδς όμοιομερδς κατασκευασμένος· ακολουθως εκτίθεται ύπό τήν του ήλιου έπιρροήν δια ν' ξηρυνθή έντελδς.

Το ούτω προτοιμασθέντι φύλλα του χαρτου κερφόνονται ακολουθως δια κερπίων από τής στεγής. Ο προς τούτον τον σκοπόν κατάλληλος χαρτης κατασκευάζεται εις τή Άγγλίαν έκ παλαιών και προς άλλας χρήσεις άχρήτιστων σχοινίων και έχάτως εξ άχύρων.

Η ΗΛΕΚΤΡΑ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Ο επίκληος παρ' ήμιν καθηγητής του Πανεπιστημιου κ. Γ. Μιστριώτης υποδοθηει μετ' αλώς τήν ένδικήν πρόδον. Συνέστη ύπό τήν προεδρίαν αυτου «Εταιρεία προς διδασκαλίαν άρχαίων Έλληνικών δραμάτων». Πρώτον έργον έδιδάχθη ή «Ηλέκτρα» του Σοφοκλέους μετ' περισσής επιτυ-

χίας. Το προσωπικόν του δραματος άπετελετο έκ νεανίδων και νέων φιλομούσων, ο δέ χορός έκ των έκλεκτοτέρων κορασίων των Άθηνών. Πάντα τα πρόσωπα έφερον ώρχικς ένδομασίαις άρχαίας, λίαν καλλιτεχνικώς πεποιημένας. Τήν δέ μουσικήν του χορου έγραψεν ο πολυμαθής και ρεκτης μουσικός κ. Ίω. Σακελλαριδης, όστις κατεστήσεν αυτήν έγχυτέραν όσον ήν δυνατόν προς τήν άρχαίαν και συνώδευεν ταυτην μετ' όρχήστρας διυθινομένησ παρ' του μουσικού κ. Σπ. Καϊσαρη, έοργανώσαντος τήν μουσικήν.

Εις δέ τήν διδασκαλίαν τής άπαγγελίας κατέβαλεν άτην του κώπου ο καθηγητής κ. Μάρκος Σιγάλας, όστις όμολογούμενως έδρεψε τούς καρπούσ των κόπων του, διότι πάντες συνεχάρθησιν αυτόν δια τήν έκτακτον παρασκευήν των προσώπων. Έν συντόμφ ειπέιν το όλον του έργου εινε εξαίρετον και ένωφέλει. Καταφάνεται το συνεχές τής Έλληνικής φυλής, και έκ τούτου ότι, μόνον οι Έλληνες δύνανται να παραστήσωσιν άρχαία δράματα, διότι διατηρείται άνεκαθεν το είδος και ή παράστασις του Έλληνοσ, το ύρος του εκφράζεσθαι και ή στάσις και ή σωματική μόρφωσις. Πάντα ταυτα ούδύλωσ δύνανται να σνδουασθώσι παρ' μη Έλληνι.

Ο φιλοπατρις κ. Γ. Μιστριώτης μέγα έργον διεπράξατο προς ζωώρωσιν του Έλληνισμου, τής Έλληνικής γλώσσας και τής άναπατήσεως των άρχαίων αίσθημάτων των προγόνων μας διότι έκτίσαστο τας συμπληθείσας πάντων των φιλομούσων και φιλοπατρίδων.

Γ. Α. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Τώτες κ' έγίγηκε Χριστέ! Σε τρεις ήμέρες μόνο
Από το τάφο εκάθησες εις τον ουράνιο Θρόνο!
Κ' έστάθηκε το μήμα σου, το μικρο της εϊρήνης
Το άδατό σου σπάγγατο τής Χριστιανωσύνης.

Δόστε το χέρι ει έχθροι τώρα κ' αγαπήθητε:
Μ' όλο τον κόσμο, ετην χαρά του κόσμου, φιλήθητε!
Κι' έχι τοϋ Γιωθα το φυλ, αλλά φυλ ειρήνης
φυλ άγνδ, θείο φυλ, φυλ χριστιανωσύνης.

Χριστός Άνέστ' ή Έκκλησιά, ή δοξασιτήν ψάλλει
Κι' ο Χριστιανός, απ' τα δεσμά έλευθερός, μεγάλη
Έχει χαρά π' εκώδηκε και ε' την Άνάστασι Του,
Άντικρυε τα πρόθυρα του ουρανου του τρίτου.

Χριστός Άνέστ' η, Θεσσαλοί, π' ετε και σεις μ' έμένα
Κ' ένώσετε τα χείλη σας τα πολυκρημενά
Με άλλα χείλη θροσέρη, να θροσισοθτε πάδι...
Κάμε Χριστέ μου τη γλυκειά πατρίδα μας Μετ' αλλη!
Λάρισα

ΓΝΩΜΙΚΑ

Η ύγεια του σώματος και του πνεύματος, και ή γαλήνη της ψυχής, εινε ο ήλιός καρπός τής εργασίας.

Ένιοτε επιτυγχάνει τις να νικήση έτερον έν διενέξει, να τον καταπίση όμως οδδέποτε.

Έν τή άποψήσ εινε μακρόν ή θέλησις, εις τήν έκλογήν των μέσων ή έπόφαισ και εις τήν έφαρμογήν ή έκλογή των μέσων.

Άκούειν είναι ο ήσσιν ένοχητικός τρόπος του μανθάνειν.

Η φιλία είναι ως παλαιόν βιβλίον, ή χρονολογία τήν καθιτή πολύτιμον.

Η μετριοφροσύνη λαμπρόνι επεντα τα προτερήματα και μεγαλοποιει τήν λάμψιν των έρετων, ως συνώδευει.

Τα βιβλία είναι εις τήν ψυχήν ό,τι ή τροφή εις το σώμα.

Η εργασία έκτός των άλλων προτερημάτων κείνηται το τής συντμεύσεως τής ήμέρας και το τής έκεκτίσεως τής ζωής.

Αί ψυχαι αι δια το κάλον γεννηθείσαι, ματαιώς δέν πίπτουσιν έν τή κακφ, ή άτιμωρία των αυτή ταίς χρυσι μείσι ώ, μεταμέλεια.

Αί γυναίκες, αι γαλαί και τα πτηνά είναι τα πλάσματα τής φύσεως, άτινα καταναλίσκουτι το πλείστον του χρόνου των προς καλωπισμόν των.

Η παρούσα ζωή είναι πολύπονον χωνευτήριο, εξ ου θά εξέλθη ή μέλλουσα ήμων ζωή.
(Έκ του Γαλλικού)

Γελλικά

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ...

Μίρα γλυκειά, περιήγανη, ο ήλιος τήν χρυσώνει,
Φουσία απαλά κι' δλωδρσα ε' αγέρι μ' άρμονία,
Σε πάση ξένη φούγγια τα βάσανα κ' οι πόνοι
Και τα πουλιά γλυκόλαλα σκορπορν τη μελωδία

Ολοι στος κήπους πλέκουν στεγάτρια με λουλουδία
Καταρισμένα κ' από και τήν εμπνεοσι τους πέτρουν
Και γράφουν σε χαρτι λευκό, τα που γλυκά τραγουδία
Για τη γιορτή σου, κέρ' άγνή, και με χαρά σε δέλνουν.

Κι' έγώ από τα στήθεια μου χλωμόφυλλά τους πέρω
Και μαρμμένο στέφανο σου πλέκω, αγαπημένη,
Και με ε' άγνδ τραγουδι μου το άλδιδελο σε δέλνω
Για να θυμάσαι, ποιητοϋ, καρδιά έρωτευμένη.

Σωτήρης Ε. Σκίπης

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

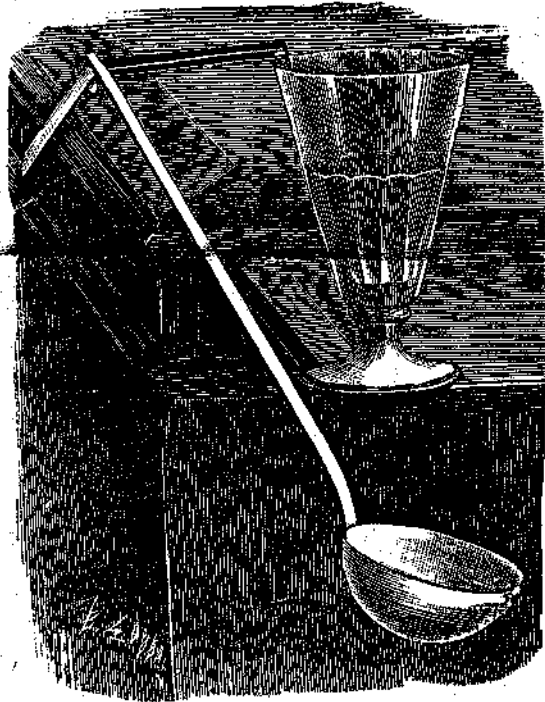
Είς Άγγλο, ο ταγματάρχης Έρασμιος Κάρρις Βωτόν, άποθάνων έχάτως έν Βρυξέλλαισ, άφηκε 30 στερλίνας εις έκαστον των έκτελεστών τής διαθήκησ του επί τφ όρω να διενεργήσωσιν αυτοψίκιν επί του σώματος του, διότι κατείχετο, ως έγγραφην, ύπό φοβεράσ άγωνίης, μήπως ένταφιασθη ζών.

Μέλλουτα ρελαξία;
Τα διαλείμματα των θεατρικών παραστάσεων θα χρησιμοποιώσι προς άπαγγελίαν έμμέτρων ή και πεζων δικηφισεων έμπορικων και βιομηχανικών προϊόντων.
Και ένφ ή αυταία θα καταπίτη και ο κόσμος θ' άδημονή περιμένων ήμισειν τουλάχιστον ώραν τήν έναρξιν τής έπομένησ παράξεως, εύφραδής κήρυξ θ' άπαγγέλη τήν μονόλογον εύφημον μνείν των προτόντων και άντικειμένων των ποιικίλων καταστημάτων.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ίσορροπία κοχλιάρας

Εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον ἐξεθέσαμεν τὸν τρόπον τῆς ἰσορροπίας πινακίου μετὰ κοχλιάρας, ἣν δὲ θὰ ἐξηγήσωμεν τίνι τρόπῳ δύναται νὰ τεθῆ ἐν ἰσορροπίᾳ ἐπὶ τοῦ χείλους ποτηρίου κονδυλομάχαιρον μετὰ κοχλιάρας. Τὸ πείραμα ἐκ πρώτης ἀπόψεως φαίνεται δυσκολώτατον, οὐχ ἥττιον εἶναι πολὺ εὐκόλον. Δεῖν πρὸς τούτους νὰ στερεώσω-

μεν τὸ ἄκρον τῆς κοχλιάρας μετὰ τοῦ κονδυλομάχαιρου, ὡς δείκνυσιν ἡ ἐναντι ἡμετέρα εἰκὼν, κλείοντες τὴν ὀπίσθια εἰς τὸν τρόπον ὅτι ν' ἀποτελέσῃ γωνίαν 45 περίπου μοιρῶν. Εἶτα τοποθετεῖτε τὸ ἄκρον τῆς λαβῆς τοῦ μαχαιρίου ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ποτηρίου, προσπαθοῦντες ὅτι νὰ εὕρητε τὸ ἰσορροποῦν μέρος, ὅπερ ὑδῶδες εἶναι δυσκατῶρθωτον.

Δύνασθε νὰ τοποθετήσητε τὸ ἄκρον τοῦ μαχαιρίου ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ χείλους ποτηρίου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄκρου οἰσυδήποτε ἀντικειμένου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Α. Μ. Φιλιππούπολι. Δῶρον σὰς ἀπεστάλη καὶ ἐγράψαμεν. — **Γ. Μ. Γάρον.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, σὰς ἐνεγράψαμεν. Ἐυχαριστοῦμεν. — **Α. Μ. Καϊερίον.** Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχομένου ἐλήφθη. Ἐστὶ καλῶς. Ἀλλὰ δεῖν νὰ μᾶς ἐγγράψητε καὶ μερικὸς συνδρομητὰς. — **Α. Α. Λάρισσαν.** Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις στέλλεται ταχυδρομικῶς. — **Α. Κ. Ἐκόπελον.** Συνεστημένη μετὰ συνδρομῆς σὰς ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἰράρομεν. — **Α. Ε. Πάτρας.** Συνδρομὴ σὰς ἐλήφθη. Ἀποδείξεις ἐστάλη ταχυδρομικῶς. Ἐυχαριστοῦμεν. — **Η. Δ. Α. Λευκάδα.** Ἐπιστολὴ σὰς ἐλήφθη. Ἀγνῆσταιμεν. — **Ν. Κ. Ἄγθ.** Προσεχῶς στέλλεται καὶ εἰς φύλλα. — **Α. Κ. Γαστούνην.** Ἐπιστολὴ σὰς ἐλήφθη καὶ ἀναμένομεν ὡς γράφομεν ἀποτέλεσμα ἐνεργειῶν σὰς. Φίλο μόνος ἐνεγράφη, καὶ δὲν ἔχομεν δυνατὸν νὰ τὸν διαγράψωμεν, ἀν θέλη. — **Ε. Κ. Βόλον.** Συνδρομὴ σὰς ἐλήφθη, ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σὰς ἀπεστάλη ταχυδρομικῶς. — **Ι. Π. Μόσχον.** Ἐπιστολὴ μετὰ χρημάτων ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν πολὺ. Ἰράρομεν. — **Α. Β. Μελεγαλῶ.** Ἐπιστολὴ μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν. — **Π. Χ. Ἀλεξάνδρειαν.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν. — **Ε. Π. Σύρον.** Φωτογραφίαν σὰς ἐπέσταλαμεν. Ἐυχαριστεῖ ὁ ἴδιος. — **Χ. Μ. Μιζιλ.** Ἐπιστολὴ καὶ χρημᾶτα ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν. Προσεχῶς γράφομεν. — **Κ. Α. Βραΐλιαν.** Ἐλάδομεν καὶ νεώτερον ἐπιστολὴν σὰς καὶ ἐπιθεταίωμεν προγενεσιέραν μᾶς, εἰς ἣν σὰς γράφομεν καὶ θύκαστα. — **Π. Π. Port Touarsée.** Μετ' ἀπορίας ἀνέγνωμεν ἐπιστολὴν σὰς. Σὰς ἀπαντῶμεν λεπτομερῶς. — **Ε. Ι. Βραΐλιαν.** Καὶ δευτέρα ἐπιστολὴ σὰς ἐλήφθη. Ἐστὶ καλῶς, ὡς γράφετε. Προσεχῶς σὰς ἀπαντῶμεν. — **Ι. Α. Κ. Σύρον.** Ἐυχαριστοῦμεν. Φύλλον στέλλεται. — **Θ. Ε. Κων/πολεν.** Συνδρομὴ σὰς ἐλήφθη. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σὰς στέλλεται ταχυδρομικῶς. — **Κ. Π. Σύρον.** Ἐυχαριστοῦμεν διὰ συστατικῆς ἣς χρῆσιν ἐλάδομεν διὰ τὸν νεωστὶ ἐλθόντα κοινὸν φίλον, χωρὶς οὐδὲν νὰ κατορθώωμεν. Πιστεύομεν νὰ ἐλάβετε ἤδη τὸ βιβλίον μετὰ τῆς ἐσκευαστοῦ ἐπιστολῆς. — **Κ. Γ. Κρατοβαν.** Δελτίον ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς γράφομεν.

Σὰς ἀπηντήσαμεν καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴ ἐπιμένητε. — **Π. Χ. Ἀλεξάνδρειαν.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς σὰς ἀπαντῶμεν ἐν ἐκτάσει. — **Κ. Α. Βραΐλιαν.** Τρίτη ἐπιστολὴ σὰς ἐλήφθη. Ἐπὶ τῷ προσώπῳ τὰ ὅποια μᾶς ζητεῖτε σὰς ἐγράψαμεν τὰ ὁματὰ των. Ἐλπίζομεν νὰ ἐλάβετε γνῶσιν. — **Ἀξιοτίμον Διεσθύνειν «Progres».** Ἐνταῦθα. Ἰμέτερα φύλλα ὡς καὶ ἐπιστολὴν ἐλάδομεν Σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἐφεξῆς θὰ τὰ λαμβάνομεν τακτικῶς. — **Κ. Π. Σύρον.** Σὰς ἀπηντήσαμεν. Ἐυχαριστοῦμεν καὶ ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν τι καὶ ἐξ ὑμῶν πρὸς δημοσιεύσιν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Ὁ πασιγνωστός Ἕλλην ἐφευρέτης κ. Μάξιμος Χαρίσης, ὁ ἀνακαλύψας τὴν οἰναντλίαν καὶ τόσα ἄλλα διάφορα μηχανήματα καὶ λίαν ἐρεθιστώτατα καὶ χρησιμώτατα, ἐφευρεν νέον πολεμικὸν μηχανήμα, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ ἑλιακαὶ ἀκτίνες δὲν ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν σκοπευτῶν ἐν ὄρα πολέμου.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ σκόπευσις τῶν πυροβόλων ὑπὸ τὸν ἥλιον εἶναι ἀκκρόνιστος, πρὶ παντὸς δ' ὅταν ὁ ἐχθρὸς εὕρηται ἐπὶ ὑψηλοτέρου μέρους.

Πρὸ ἡμερῶν ἐγένοντο δοκιμαί ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως διὰ τὸ σπουδαιότατον τοῦτο μηχανήμα καὶ ἐπέτυχον θαυμασίως. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας θὰ γίνωσι τοιαῦτα καὶ ἐν ἑκκλήσῃ ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο διορισθείσης ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Ἀμπελά καὶ Μοσχοπούλου, ἣς, ἀφοῦ παρακολουθήσῃ τὰς πράξεις, θὰ συντάξῃ τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν τὴν ὁποίαν θὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Περισσότεραι πληροφορίαι δὲν ἐγένοντο γνωσταί. Καθ' ἃς ὁμοῦ ἔχομεν πληροφορίας διὰ τοῦ μηχανήματος τούτου θὰ ἐκλείψῃ καθ' ὅλοκληρίαν ἡ ἐπιρροή τῶν ἑλιακῶν ἀκτίνων κατὰ τὴν σκόπευσιν. Θὰ ἐπανέλθωμεν εὐρύτερον.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΟΙΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΕΣΚΟΥ

Πλατεῖα Συντάγματος, (οἰκία Γ. Καλλιγᾶ)

Εἰς τὸ νεοσύστατον τοῦτο κοιμωτήριον εὕρηται τις ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, προθυμίαν καὶ καθαριότητα. Συνέστη μὲ ἀπαντας τοὺς κύνους τῆς νεωτέρας τέχνης καὶ προόδου καὶ ἱκανοποιεῖ πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς φιλοκαλίας καὶ τῆς νεωτέρας κοιμώσεως.

Ὀμιλοῦνται αἱ κυριώτεραι εὐρωπαϊκῆς διάλεκτοι, ἡ Ἑλληνική, Γαλλική, Ἀγγλική, Γερμανική καὶ ἡ Ρωσικὴ ἑλληνική.

Εὕρισκονται ἐνταῦθα ἀπαντα τὰ ἐκλεκτότερα ἐλιξίρια, λεπτότερα κόνεις τοῦ προσώπου, ὕδατα Allen καὶ Melrose, διάφορα Lotions, ἐξαιρετοὶ Κολόνια κατὰ τῶν καλλιτέρων ἁγγλικῶν, γαλλικῶν καὶ γερμανικῶν ἐργαστασίων, ὡς καὶ μεγάλη συλλογὴ σαπῶνων, σπόγγων κτλ.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Τόμοι προηγουμένων ἐτῶν τῆς «Φύσεως» ἀπλοὶ καὶ χρυσοδέτοι πωλοῦνται ἐν τοῖς γραφεῖσις ἡμῶν εἰς τὰς ἀκροπόλεως τιμὰς.

- Ὁλὴ ἡ σειρά τῶν 8 τόμων,
- Ἀπλῶν ἀντὶ γράγκων 90
- Χρυσοδέτων ἀντὶ γράγκων 120
- Ἐκαστὸς δὲ τόμος κεχωρισμένως τοῦ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8ου ἔτους :
- Ἀπλοῦς ἀντὶ γράγκων 12
- Χρυσοδέτος ἀντὶ γράγκων 15
- Ἀποστέλλονται δὲ ἐλευθεροὶ ταχυδρομικῶν τετλῶν παντὶ καταβάλλοντι τὸ τίμημα.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ» ΤΟΥ 1899 ΕΤΟΥΣ

Ἐξεδόθη λαμπρὸν, ὠραῖον, τερπνόν, οἰκογενειακόν, φιλολογικόν, εἰκονογραφημένον, ἐν ταῦτῳ δὲ χρησιμὸν καὶ διδακτικόν, χάριεν καὶ μελίρρυτον τὸ ἐφετεινόν Ἡμερολόγιόν μᾶς, ὅπερ πωλεῖται ἐν ἄπασιν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν τοῖς γραφεῖσις μᾶς, ἀντὶ φρ. 2 ἀπλοῦν καὶ φρ. 3 χρυσοδέτον.